Ben Yazarım Tabiki KAHVE MOLASI'nda!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 287

19 Haziran 2003 - Fincanın İçindekiler

- KABADAYI KADINLAR, DOMİNANT TEYZELER ... Buket Uzuner
- KIÇI BENEKLİ KARINCA ... Sedat Tuvar
- KAÇKARLARI BİLİR MİSİNİZ ? ... Mehtap Yıldız
- Avrupa Birliği ve Türkiye - 3 - ... Kemal Duykan

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Ejderha Masalı

Merhabalar,

Memleketimde birşeyler oluyor. Gariptir iyi mi kötü mü karar veremiyorum. Alışkanlıklarımızın dışına çıkıldı da ondan mı yoksa zamanlaması bir tuhaf bilemedim. İktidarımız efendilerimiz, bir taşla birkaç kuş vurmanın hesabındayken, yeni yetme politikacımız bindiği dalı kesmemenin telaşında.

Uzan'an elin kendi malı TV'de yaptığı açıklamamayı dinledim 1 saat boyunca. Bursa mitinginde ettiği lafların savunuculuğunu soyunmuş ama pişman bir ruh hali içindeydi. Hayalini kurduğu ülkemi kimsenin itiraz edemeyeceği özne ve sıfatları kullanarak tasvir ederken, aile şirketlerinin yediği beklenmeyen aparkattan ziyadesiyle yara aldığını haykırıyordu adeta. Öylesine çetrefilli dipsiz bir kuyu ki, kimin haklı kimin haksız olduğuna kanaat getirmek için Nasreddin Hoca hikayelerinde ki kadı olası geliyor insanın. "Sen de haklısın paşam." dememek için zorlanıyorum. Pekçok yolsuzluk dosyasının faili bakan ve milletvekillerinden oluşmuş hükümetim melaneti eski başbakan ve bakanlarda ararken, burnunun dibindekileri es geçmekte pek mahir doğrusu. Konu şimdinin yada 3 yıl öncesinin değil, 20 senenin hikayesi. Krallar ve şürekalarının, tebalarının cebinden yiyip içtikleri, dokunulmaz, erişilmez zırhlara bürünmüş ağzından alevler saçan bir ejdarha masalı. Sıçrayan alevlerin hangi samanları yakacağını zaman gösterecek. Sapla samanı ayırmakta imkansız. Haydi hayırlısı...

Ama yanlış yaptın be Uzan'an elim. Bursa'da söveceğine mağduru oynayıp oyuna oy kataydın ya. Mağdur vatandaşı oynamak nasıl olur bilmiyorsan, arşivleri şöyle bir taraman yeterdi. Elalem mağduriyeti başbakanlığa çevirmesini nasıl da biliyor. Bırak başbakanlığı, 3 yıl sonrasının Cumhurbaşkanlığı için oynuyor görmüyor musun? Tecrübesizliğe yenik düşmeyip kuralına göre oynayaydın, yediğin içtiğin yanına kalır, sende oyları iktidara tahvil ederdin. Ama şimdi işin zor be kardeşim. Haydi sana kolay gelsin...

Bir de güzel haber var biz erkeklere. Birkaç ay önce 25 santimlik duvarı delip yan hücredeki kadını hamile bıraktığı iddiasıyla bizleri elemlere gark eden haberin asılsız olduğu belgelerle kanıtlandı. Olayda kullanılan alet matkap(!?) değil bir şişeymiş. Ohh be yüreğime sular serpildi. Serdeki erkekliğimden şüpheye düşeyazdığım bir dönemde aldığım bu güzel haberle kendime geldim. Artık bizlere karada ölüm yok. Hala normaller sınıfındaymışız şükür Allahıma!...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL

ABONELiKTEN AYRIL

HTML TEXT

GÖNDER

Önerir misin?

KISAYOLLAR

www.
pcakademi
.com

TUZ / BİBER : Buket Uzuner

KABADAYI KADINLAR, DOMİNANT TEYZELER

Geçen hafta Türkiye'de bu yıl en fazla izlenen TV dizilerinden **Çocuklar Duymasın**'da '**Taşfırın Erkeği**' deyimiyle simgelenen otoriter, bencil ve hayata başkaları adına da hakim karakterin toplumumuzda açtığı yaralardan söz etmiştim. İktidar denen gücün mutlak ve tek kutuplu olmasının- bu kutup hangi coğrafya veya cinsiyette olursa olsun- ne kadar tehlikeli olabileceğini bugün tek kutuplu kalan dünyada **Amerika'nın taşfırın erkeği** rolünü üstlenmesiyle yaşamakta olduklarımıza bakarak da algılamak olası elbette.

O yazıyı yazarken konunun ilgi toplayacağını tahmin ediyordum. Çünkü popüler olanla ilgili ne yaparsanız yapın, onun popüleritesinden yararlanırsınız. Bu nedenle eleştirdikleri filanca manken ya da şarkıcıyı günlerce yazan köşe yazarlarının çift standartlı tavırlarından uzak durmaya hep özen gösterdim. Fakat günlük hayatımızın her evresini daha demokratik birey, aile, toplum olmamızı engelleyen, dolayısıyla zenginleşmemizi ve daha rahat yaşamamızı geciktiren ve totaliter erkeklikle özdeşleşen otoriterliğin(bir ucundan faşizme kadar uzanır) bu dizi nedeniyle çocukların diline olumlu birşeymiş gibi dolanmasına isyan etmekten de kendimi alamadım. Öncelikle **Taşfırın erkeği konusunu bir kadın-erkek meselesi olarak görmediğimi** tekrarlamak istiyorum. Çünkü **GÜÇ** tek kişinin/ tek grubun elinde ve denetimsiz olduğunda her cinsiyeti ve ideolojiyi diktatör kılabilir. Yakın dünya ve Türkiye tarihi bile bu örneklerle acı acı doludur. Ayrıca amacım adı geçen diziyi karalamak değil, bu önemli konuyu tartışmaya açmaktır.

Öyle de oldu. Taşfırın Erkeği yazısından sonra çok fazla e-posta aldım. Okurların kimisi beni destekliyor, kimisi de abarttığımı düşünüyordu. Ama ilk tepki evden geldi. Bizim evdeki erkeklerin hiçbiri ne taşfırın erkeği ne de hafif/diyet erkektir. Yani Allaha şükür, bu iki karakter arasında sağlıklı erkekler de mevcut! Ama belki de **Bilim Teknik** dergisinin son sayısındaki '**erkek nesli tehlikede**' başlıklı makalenin taze etkisiyle (!) dizideki romantik ve açık yürekli, bu nedenle hafife alınan (light)kılıbık erkeğin karısı tarafından nasıl ezildiği ve aşağılandığı bana can sıkıntılı bir sesle hatırlatıldı. Haklılar vallahi. Ben de evdeki erkekleri üzmek gibi bir hobi geliştirmek merakında değilim. Hemen **taşfırın kadınları**yla ilgili yazdıklarımı biraz daha açmaya karar verdim.

Aslında geçen hafta eğlenmekten ve duygularından korkmayan erkek karakterinin dizide karikatürize edilerek zavallılaştırıldığını belirtmiştim. Demek ki iyi belirtmemişim. Bir komedide en karşıt ve uç karakterlerin olabildiğince karikatürize edilmesi doğaldır. Bu bakımdan dizi teknik olarak gayet iyi yazılmış. Fakat ben dizinin ne yazarı ne de oyuncularının yeteneklerini değil, orada kullanılan kavramları tartışmak istiyorum.

Benim itirazım, özellikle küçük erkek çocuklarımıza verilen şu mesaja : Bakın çocuklar, büyüdüğünüzde iki türlü insan olma şansınız var; Ya sert, dediğim dedik, duygularını asla belli etmeyen bir erkek olursunuz, hayatı kontrol edersiniz. Ya da doğal, duyguları plansız ve sevecen biri olursunuz ve eşiniz tarafından cezalandırılırsınız. Bunların arasında başka erkek karakterleri yoktur. Haşa! Daha da önemlisi: Kadınlar sevgisini dolaysız ve yüreklice sunan erkekleri rezil eder, hayatlarını karartırlar. Yapmayın. Bu yüzden siz de büyük dedeleriniz ve babalarınız gibi olun; sakın ağlamayın, sevginizi göztermeyin ve sert davranın. İnsani yanlarınızı törpüleyin ve kendiniz olmayın!

Oysa gerçek hayatta iyi veya kötü, sert-yumuşak, asabi-duyarsız olmak gibi uçların arasında kalan alanlar da yaşanır. Farklı konularda birbirine danışarak yaşanan hayat daha insancadır. Ve zaman çocuklarımıza bu altenatifleri de sunmak zamanıdır. Madem özellikle çocukların severek izledikleri, birçok bakımdan düzeyli bir dizidir, pekala bu diziye alternatif, olumlu, modern ve umut verici karakterler de eklenebilir. Kadınların erkekleri evliliğe zorladıkları, kocalarının yüzüne gülüp, ama aslında kendi dediklerini yaptıran, entrikacı ya da kabadayı cadalozlar olarak çizildiği karakterlerinn arasına pekala modern, paylaşımcı, evlilikten çok beraberliği önemseyen alternatif kadınlar hatta çiftler katılabilir. Yüzyıllık kalıp kadın-erkek davranışlarının yanına birbirlerini ezmeden yanyana varolan yeni kadın-erkek yüzleri de eklenebilir Evet bunlar yenidir ve azdır ama vardır. Ve bir tane bile olsalar asıl onları **çocuklar duymalıdır**. İşte o zaman sevgili **Havuç-Emre** ablasına 'feminist' diye hakaret etmek yerine belki daha paylaşımcı bir erkek olmak isteyecek, ablası da evlenmekten korkmak yerine anne-babasınınkine benzemeyen daha demokratik bir ilişkiyi hayal eden bir genç kız olacaktır.

Dünyayı siyah-beyaz, cinsiyetleri sert-yumuşak, ırkları iyi-kötü, dinleri terörist- barışcıl diye bölmekten çekmedik mi bunca yıldır? Oysa arada farklı renkler, alternatifler ve 'ötekiler' de var. Ve bu renkleri hiç değilse yeni kuşaklara göstermeye başlamanın tam zamanı.

Bakalım bu kez hem dizinin severlerinin, yazar ve oyuncularının hem de evdeki erkeklerin kalbini kırmadan derdimi anlatabildim mi? Çünkü insan isyanlarını, itiraz ve dileklerini kavga ve hakaret etmeden de anlatabilir. Ayrıca inanın taşfırından çıkmayan ve diyet olmayan çok lezzetli başka ekmekler de var. Deneyin, seveceksiniz.

http://www.buketuzuner.com

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Sedat Tuvar

KIÇI BENEKLİ KARINCA

Sen istersen eğer !
Hiç durmadan çalışıp, boyundan büyük yiyecekleri yuvasına taşıyan, bıkmak bilmeyen, engel tanımayan küçücük bir karınca olurum, olurum ki yüreğimde ki o koca sevgiyi yüreğine parça parça taşıyayımm. Lakin senin istemen lazım, yoksa ben niye karınca olayım, yüreğim sevgi dolsun ve sana taşıyamadan öylece durayım, çatlar karınca yahu, sahi sen hiç çatlayan karınca gördün mü? Ben saatlerdir onları seyrediyorum inan hiçbiri çatlamadı. Öyle telaşla çalışıyorlar ki vardiya sonuna iş yetiştireceklerine dair ustabaşlarına söz vermiş fabrika işçileri gibi, çok da sabırlılar hiçbir parça yiyeceği kıyıda köşede bırakmadan, gerektiğinde yardımlaşarak, kendilerinden emin bir şekilde taşımaya devam ediyorlar. Benim tabii ki kimseden yardım almam mümkün olmayacak, çünkü ben sevgilerimi senin yüreğine kesinlikle kendi ellerimle aynı karıncalar gibi hiç dökmeden taşıyacağım. Bu arada senin yüreğinde bu kadar sevgiye yetecek yer var mı? Saçmaladım! Ben seni yüreğinde bana ne kadar yer ayırırsan o kadar seveceğim böyle bir sorun yaşamayacağız. Ne diyordum? Evet karıncalar...

Onları izleyebildiğim son nokta; bir delikten içeri giriyorlar, ondan sonra daha ne kadar yolları var acaba? Birbirlerine o kadar çok benziyorlar ki geri dönüşlerinden yolu tahmin edeyim. Bir tebeşirim olsa birinin kıçına küçük bir nokta koyar sonra çıkışını beklerdim. Gülüyorsun değil mi? Tabi ya ben karınca olunca sen de aynısını bana yapacaksın sonra da adım kıçı benekli karıncaya çıkacak. Neden olmasın, sen istersen eğer...

Sedat Tuvar

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Mehtap Yıldız

KAÇKARLARI BİLİR MİSİNİZ ?

Bu kez sizleri sekiz yıl öncesine taşıyıp, özlemle yad edilecek güzellikteki anılarımı Kahve Molası dostları ile paylaşmak istedim. Sakın yanlış anlamayın, Gezgin Kahvecimizin alanına girmek ne haddime! Böyle bir niyetim yok sevgili Cüneyt. Belki Kaçkarlar'a gitmemişsindir. Hem gitsen bile ne çıkar, değişime karşı durulmuyor. Ne zaman aynı zaman, ne insanlar, ne yaşananlar, ne de mekan aynı mekan...

"Yıllardır büyük özlemini çekip de sırtlarında güneşi doğuramadığımız o yaşanası güzellikle sonunda buluşma kararı alıyoruz. ODTÜ- Dağcılık ve Kış Sporları Kulübü 'nün genç, dinamik ve kondisyonlu üyelerine, sevgili Şenol'un ve Nurhan'ın aracılığı ile akıl dışı bir cesaretle Halide ile AFSAD'lı fotoğrafçılar olarak biz de katılalım diyoruz.

1995 Ağustos' unun ilk hafta sonu, omuzlarımızda yirmi beşer kiloluk sırt çantaları, otuz altı kişilik ekiple Ankara'dan otobüsle yola çıkıyoruz. Neşeli ve yolun uzunluğundan olsa gerek bol uykulu geçen taşıtlı yolculuğumuz, sabahın ilk ışıkları ile Ayder'de son buluyor. Ayder henüz sabah mahmurluğunda, ama sisi kovalayan yumuşacık güneşi ile gülümseyerek hoş geldiniz diyor bizlere. Geri kalanını yürüyerek katedeceğimiz yolculuğun ikinci aşamasına geçmeden önce, küçük ama sevimli bir lokantada buğusu tüten mercimek çorbalarımızı yudumlayıp, mis gibi tereyağından yapılmış mıhlamanın yanında çaylarımızı içtikten sonra, yüklerimizi sırtlayıp, dörder beşer kişilik ekipler halinde rotamızı belirliyoruz. Çok kısa bir yürüyüşten sonra patikalardan yükselmeye başlıyoruz. Bu gezinin bizim için pek de kolay olmayacağı ilk on dakika içinde belli oluyor. Diğer arkadaşlardan farklı olarak, sırtımızdaki ağırlıklara ilaveten boynumuza kolye gibi astığımız ağır fotoğraf çantaları ile yetmişindeki ihtiyarlar gibi iki büklüm yürümeye çalışıyoruz. Yoğun sisten önümüzü göremediğimiz, suların içinden buzulların üzerinden geçerek verdiğimiz mücadele gerçekten zorlu.

Ara ara kısa molalar verdiğimiz yaklaşık altı buçuk saat süren uzun yürüyüşün sonunda bir adım öteye gidecek hali kalmayarak pes diyen bizim dışımızda iki grupla birlikte, bir yaylanın eteklerinde kamp atmak zorunda kalıyoruz. Diğer ekipler yollarına devam ediyorlar, ancak onların da ana kampa ulaşamayıp bir sonraki yaylada konakladıklarını ertesi günü öğreniyoruz.

Dört kişi bir arada kaldığımız çadırımızı kurduğumuz tepelik alanda sisten yön belirlemek pek olası olmadığından evleri göremiyoruz, ancak pek de uzakta olmadıklarını etrafımızı bağrış çağrış saran ve hepimizi göz hapsine alan çocuklardan kestirebiliyoruz.

Bulgur aşımız, çayımız, deliksiz bir uyku ve sabah... Güneş daha yeni doğmuş, sis çekilmiş, çadırın dışı çok güzel, pırıl pırıl bir güneş çimenleri yalıyor. İki yanımızdan gürül gürül bir dere akıyor. Yayla evleri hemen yanı başımızda. Köylüler konukseverliklerini bir tencere kaynamış sütle hemen gösteriyorlar. Yaşlı bir teyze ziyaretimize geliyor, turist mi yoksa anarşist mi olduğumuzu merakla soruyor. Aldığı yanıtlar ve dağ başında çadırlarda ne aradığımızdan tatmin olmamış olmalı ki yarım saat dostluk ve kardeşlik üzerine dinsel söylevlerde bulunuyor.

Kahvaltı sonrasında artık toparlanma vakti geliyor, ana kampa ulaşmak üzere yola koyuluyoruz. Önce Avuçhor yaylasına ulaşıyoruz. Kaçkarlar tüm heybetiyle görüş alanımızda. Hedefimiz dağların yamacındaki Büyük Göl. Azap tepesi diye esprisi yapılan (bize göre dağ) zorlu aşamaya geldiğimizde artık dizlerimizin bağı çözülüyor. Ama tepeyi aşıp da bizden önce giden ekiplerin mantar gibi bitmiş rengarenk çadırlarını gördüğümüzdeki sevincimizi anlatamam.

Kampımız; üzerinde hala karların bulunduğu, dağlardan göle şelalelerin coşkuyla aktığı, Kemerli Kaçkar, Bolaklar ve Kurşaklı dağları ile çevrili Büyük Göl' ün hemen kıyısında. Biz de çadırımızı kurduktan sonra güneş dağların arkasına ininceye dek, kendimizi yem yeşil çimenlerin üzerine bırakıyor, yumuşacık akşam ışığının vücutlarımızı okşamasına izin veriyoruz. Ilık toprak tüm yorgunluğumuzu çekip götürüyor. Trengelerimizde akşam aşımız kaynarken, ekipler ertesi günün zirve programını yapıyorlar ve iki gündür yolda olmanın yorgunluğu ile erkenden çadırlarımıza çekiliyoruz.

Hemen her sabah altı buçukta etkinlik sorumlularının (kalkın!) uyarıları tatlı uykumuzu bölüyor. Dışarıda hummalı bir çalışma başlıyor. Sırt çantaları hazırlanıyor, kasklar giyiliyor, kazmalar ve diğer gerekli malzemeler de alındıktan sonra dağlara eteklerinden yanaşılıyor. Ekipler üç dört koldan zirve yolunda zik zaklar çiziyor, karıncalar gibi küçülerek gözden kayboluyorlar. Biz de kalan üç beş kişiyle, hazırladığımız uzun ve keyifli kahvaltılardan sonra yaylalara inmeyi yeğliyoruz. Hem eğitimsizliğimiz, hem de malzeme eksikliğimiz nedeniyle zirve bizim için düş olmaktan öteye geçemiyor. Biz aşağı doğru inerken, yayla kadınları da akşama yetiştireceklermiş gibi ellerinde örgüleri bir yandan acele acele örüyor, bir yandan da yokuş yukarı bir gayret tırmanarak kampçıları görmeye ve izlemeye göle çıkıyorlar.

Yaylada karşılama çok hoş, ilişkiler sıcacık, hemen kaynaşıyoruz. Şükran' ı tanıyoruz önce, sonra Havva teyzeyi...

Şükran yüzündeki olgun çizgilerle olgun bir kadın havasında on iki yaşlarında bir çocuk, Havva teyze şipşirin bir Karadeniz kadını. Yanık ve güzel sesiyle çektiği uzun hava buruk ve acı dolu... Rahat rahat poz veriyorlar objektiflere... Kalın diyorlar, misafirimiz olun, ama dönmek zorundayız. Dostça sunulan ayranları içiyor, peynirlerini ekmeğimize katık ediyoruz. Vadinin köşesinden sis başını uzatıyor yavaş yavaş, bir pamuk yığını gibi kapatıyor yaylayı... Artık dönme vakti...

Bir başka gün, Avuçhor yaylasının derenin karşı kıyısındaki tümü taştan yapılmış öteki bölümünü ziyarete gidiyoruz.
Yol boyu birbirinden güzel çiçekler... Temiz hava ve çimen kokusuna mis gibi kokular ekleniyor ara sıra. Eğiliyoruz, adlarını bile bilmediğimiz çıtır çıtır minicik çiçeklerden yükseliyor bu eşsiz kokular...Sis bir hücuma geçiyor, bir geri çekiliyor. İrili ufaklı şelalelerinin ve derelerin sesi olmasa, yön tayin etmek çok güçleşecek. El yordamıyla kendimizi alçacık taş damların ortasında buluyoruz.

Abdurrahman'a burada rastlıyoruz. Çok sevecen ve yardımcı, diğer çocuklardan oldukça farklı. Saygılı ve de bilgili. Beşinci sınıfı bitirdiğini söylediğinde şaşırıyoruz, çünkü birinci sınıf öğrencisi gibi minicik. Bu yayla gerçekten çok ilginç. Çocukların hepsi "hello"yu biliyor. "where are you going" ve "wellcome" seslerini de duyuyoruz. Yörenin çokça turist akınına uğradığını öğreniyoruz. Biraz utanıyoruz kendi adımıza. Çocuklar adına üzülmek mi, sevinmek mi gerekir pek kestiremiyoruz. Bir yandan çocukluklarını ve özgürlüğü yaşıyorlar, yem yeşil dağlarda koşa oynaya, sınırsızca ve doyasıya. Diğer yandan oyuncaktan, kitaptan, her türlü olanaktan yoksun kendi dünyalarındalar.

Mis gibi ayranları içiyoruz. Abdurrahman'ın elinden armut yiyor, dilinden yaşantısını dinliyoruz.

Gezinin en renkli simasına değinmemek çok büyük haksızlık olacak:
At irisi bir köpekle iki kez teşviki mesaide bulunuyoruz. Birincisinde korkuyu tek başıma tadarken, ikincisinde büyük bir taşın üzerinde, bir birine sarılmış beş vücut olarak yaşıyoruz. Köyün çıkışında önce ineklerin ayaklarını yerden kesiyor sonra çocuklara saldırıyor. Çocuklar çil yavrusu gibi dağılıyor. Köy çocuklarıdır, köpekten korkmazlar düşüncesiyle, " köpekten korkmayan bir kişi yok mu?" yakarışına aldığımız yanıt: "ayyyy, biz de çok korkarız !! " oluyor.

Genelde köpeklere karşı korunma yöntemi olarak anlatılan yere oturup hareketsiz kalmak eylemi, bu köpek için geçerli değil. Çünkü bu durumda o kocaman ağzına hedef olma tehlikesi de o ölçüde artıyor. Panikteyiz, çocuklar yaprak gibi titreşiyorlar, çıt bile çıkarmıyoruz. Etrafımızda dolaşıyor, sağımızı solumuzu çepeçevre yalıyor kürek büyüklüğündeki diliyle. Yalanma anında tepkisiz kalmak mümkün değil, görmeyelim diye gözlerimizi kapatıyoruz. Aynı zamanda sanatçı ruhlu sevgili köpeğimiz, fotoğrafa da merakı var! Halide'nin objektifine gözü yerine burnunu dayayıp kokluyor. Nihayet kokuya doymuş olmalı ki iki metre uzağa gidip oturuyor. Kıpırdayamıyoruz bile, köpeğin hiç kalkmayacağını ve görünüşümüzün komikliğini düşünüp gülmeye başlıyoruz. Tam o sırada tuttu mu koparan cinsinden o kocaman karasineklerden biri bacağıma yapışıyor, Kaçkarların sineği de bir başka oluyor hani! Acıya dayanamayıp bacağıma bir şaplak yapıştırmamla birlikte bizimkisi ok gibi üzerimize atlıyor. Ama çok şanslıyız, aynı anda dere kenarında başka kurbanlar beliriyor da, sevgili canavarımız da ani bir dönüşle bizi bırakıp onlara saldırıyor, biz de çivi gibi çakıldığımız taştan kalkıp kaçabiliyoruz.

Genellikle öğleden sonraları kampa dönüyoruz. Dağcılar da fazla gecikmemeye özen gösteriyorlar. Bütün gruplar hava kararmadan kampta toparlanıyor. Gecikenler olursa hemen kurtarma ekibi çıkarılıyor, biraz heyecan yaşanıyor tabi ki. Ama eksiklerin vukuatsız dönüşü ile birlikte neşemiz yerine geliyor.

Dağın başında öyle bir huzur var ki dünya telaşına ilişkin hiçbir şey düşünmüyorum, adeta ermiş gibiyim. Kendimi her türlü dış etkenden arınmış, içim dışım ter temiz ve hafif, kanatlanıp uçacak gibi hissediyorum.

Akşamlar çok sakin geçiyor burada. Ocaklar üzerinde kaynayan tencereler daha hava kararmadan boşaltılıyor. Gürültü, patırtı yok, günün yorgunluğu ancak böyle atılabiliyor. Ekip müthiş disiplinli, kurallara kesinlikle uyuluyor.

Yağmur nedeniyle bütün günümüzün kampta geçtiği bir akşam üstü sisin yavaş yavaş çekilişi hepimizi çok sevindiriyor. Yemek sonrasında kaç gündür sağdan soldan toplayarak biriktirdiğimiz zakkum dallarını tutuşturuyoruz.

Küçük ama herkesi başına toplayan bir ateş çıkıyor ortaya. Şarkılar söyleniyor hep bir ağızdan... Gökyüzü yıldız dolu. Ay gölü ve karlı dağları aydınlatıyor gündüz gibi.. Bir döneme damgasını vurmuş " deniz gibidir gökyüzü " dizelerinde doyamıyoruz yıldızları izlemeye.. Çoğunluğunun yirmi yaş civarında olduğu bu genç arkadaşlar bizi şaşkınlıktan şaşkınlığa sürüklüyor. Geçmişe böyle sahip çıkılışı karşısında sevinmemek ve duygulanmamak elde değil. Ekip sorumluları ertesi gün zirve olabileceği uyarısını yaptıklarında, her gün uyku tulumlarımızın içinde olduğumuz saatin çoktan geçtiğini fark ediyoruz. " Grubun disiplinini bozduk " esprisini yapıyoruz kendi aramızda.

Yedi gün çok çabuk geçiyor, adeta doğayla bütünleştik.. Ayrılış hüzünlü oluyor.. Aşağı yaylada Şükran ve Abdurrahman yolumuzu gözlüyorlar, vedalaşıyoruz. Dönüş yolculuğumuz çok seri, birkaç mini mola dışında on buçuk saatte kat ettiğimiz yolu üç saatte geri dönüyoruz. Ekip, Ayder'in girişinde ormanın eteğinde faaliyet değerlendirmesi yapıyor. Yanlışlar, doğrular ortaya konuyor, bir sonraki faaliyet için dersler çıkarılıyor. Biz de teşekkür ediyoruz dağcı arkadaşlara ve de kaçınılmaz kaderimiz olan şehre dönüş başlıyor.

Her güzel şey gibi bu gezi de göz açıp kapayıncaya dek bitiyor ne yazık ki.

Tek başımıza belki de hiç gerçekleştiremeyeceğimiz bir geziyi başarı ile tamamlamanın verdiği mutluluk var kuşkusuz. Kolay bir gezi olmayacağını yirmişer kilonun üzerindeki sırt çantalarımızı omuzladığımızda anlamıştım. Hele Azap Tepesi'ni tırmanırken bir ara kendi kendime; " kızım ne işin var senin dağcılarla böyle bir gezide, deli misin? " diye yüksek sesle söylenmeye başlamıştım. Ama dönüşte böylesine bir organizasyonu bu koşullarda kolay kolay gerçekleştiremeyeceğime olan inancım kesinleşiyor. Bir özlemi düş olmaktan çıkarmanın doyumsuz sevincini yaşıyorum.

Kim bilir bu güzellikleri bir daha ne zaman göreceğiz? "

Mehtap Yıldız
myildiz@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Görmüş Geçirmiş Kahveci : Kemal Duykan

Avrupa Birliği ve Türkiye - 3 -

Türkiye, Yunanistan, AB

Hep şu soru soruluyor: “ Daha iki yıl kadar önce AB’nin kapı dışına koyduğu Türkiye’de neler değişti ki AB fikir değiştirdi? ”

Olaya Avrupa açısından bakınca Türkiye’deki en önemli değişiklik Bakü-Ceyhan petrol boru hattının karara bağlanmış olmasıdır.

Açıkça söylenmese de AB Türkiye’yi pek çok neden dışında bir de Amerika’nın beşinci kolu gibi gördüğünden AB’de istemiyordu. AB’nin bu görüşünün pek de yabana atılır bir düşünce olduğu söylenemez. ABD’nin bir taraftan İngiltere-İspanya, orta Avrupa’dan Hollanda ve doğudan da Türkiye ile Avrupa’yı kıskaca almak istediğini bilmeyen yok gibi...Ayrıca Amerika Kıbrıs işini yalnız AB’nin isteğine uygun biçimde çözümlenmesini de kabullenemezdi. Çünkü büyük patron Amerika’nın (yada bizim site yazarlarından Yasemin Öztürk’ün tanımlamasıyla “dünya hükümeti” nin) petrol çıkarlarını hesaba katmayan hiçbir teorinin başarılı olma şansı hiç değilse yakın gelecek için düşünülemezdi. Oysaki Yedi Kocalı Hürmüz misali çabuk karar veremeyen Avrupa Birliği, ABD karşısında kaybetmeye mahkumdu.

İşte bu nedenlerle AB, Kapıyı gösterdiği petrol-gaz kaynaklarının geçiş yolunda bulunan Türkiye’nin gelecekte başına nasıl bir belâ açabileceğini geç de olsa gördü ve kapıya koymak yerine bekleme odasında uzun süre tutmanın kendileri için daha yararlı olacağına karar verdi. Dev boyutlu silahlı gücü olmayan AB’nin sanıldığının aksine geniş bir vizyonunun olmadığı da böylece ortaya çıktı. Ne denli zengin olursa olsun böyle bir gücün Amerika karşısında yenilmesi kaçınılmazdı zaten...Almanya’nın başını çektiği AB, bir kez daha petrol savaşında Amerika’nın üstünlüğünü kabul etmek zorunda kaldı.

Peki Yunanistan bazı tavizler alarak neden veto hakkından vazgeçti? Üstelik aldığını sandığı tavizlerin gelecekte bir işe yarayacağı da kuşkulu. Bizim görebildiğimiz iki ciddi nedeni var:

1- Veto hakkını yalnız güçlü ülkeler sürekli kullanabilir, zayıflar değil. Örnek: Türkiye Yunanistan'ın NATO'ya geri dönüşü konusunda veto hakkını kullanamadı. Neden kullanamadığını ise dönemin devlet başkanı olan Kenan Evren daha sonra Tv. Kanallarında açıkladı: " Amerika bastırıyordu, Yunanistan'a karşı veto hakkımızdan vazgeçerek bir jest yapmamız isteniyordu, 'hayır' diyemedik çünkü adamların ülkenizin girmediği yeri kalmamış. Elimiz kolumuz bağlıydı, kabul etmek zorunda kaldık! " Evet, kelime kelime olmasa da Kenan Evren'in açıklaması bu doğrultudaydı...Türkiye'nin dayanamadığı Amerikan baskılarına Yunanistan'ın daha uzun süre dayanması da beklenemezdi.

2- Demokrasi yolunda epey mesafe almış Yunan halkı da son yıllarda askeri harcamaları sorgulamaya başlamıştı. Gelişen demokrasisiyle daha özgür düşünmeye başlayan Yunan halkı, artık Türkiye'nin kendilerine saldıracağına inanmıyordu. Aşırı silahlanmanın bedelini daha fazla ödemek istemiyordu. Hem uyanan Yunan halkının isteklerine hem de Amerika'ya karşı daha fazla direnemeyeceğini anlayan Yunan politikacıları bazı tavizler karşılığında vetoyu kaldırma yolunu seçtiler. Eğer her şey yolunda giderse, Yunanistan'ın en doğru yolu seçtiğini söylemek gerek. Böylece Yunanistan'ın kalkınma hızı daha da hızlanacak ve AB'nin para birliğine geçişi de kolaylaşacaktır. Devletler arasında "veto hakkı " gibi şeylerden ancak güçlü olanlar sürekli yararlanabilir.

Olayın Türkiye boyutu ise başka bir yazı konusu, yada pek çok yazının konusu... Zaman bulursak onu da dosyamıza koyarız; 15 Aralık dünyanın sonu değil ya...

13.12.1999 - **Kemal Duykan**
kduykan@kahveciyiz.biz

NOT: Bu dizi yazı bölümlerinin altında görülen tarihlerde bazı dergilerde yayınlanmıştı. Yeniden yayınlamak isteyişimin nedeni, o günlerden bu günlere AB konusunda alınan/alınmayan mesafeleri bir kez daha gözler önüne sermek içindir.

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_127.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.346** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Eskişehir yolu

İlk geldiğinde
Yüz kişi arasından seçmiştin seni
Biliyorum geriye doksan dokuz acı kaldı şimdi.

İlk geldiğin gün evime
Sigara almıştın yoldan
Şimdi duman duman dağılan ben...

Bir kazak getir demiştim sana
Sevdalı olmanın yüzsüzlüğü ile
Yeşil bir kazak getirmiştin
Şimdi yaz akşamı üşüyüp giden ben...

Gece vakti yol ortasında kucaklamıştım seni
Yolcular bakıyordu bize
Ve hatta şoför gülmüştü
Ve Kucağımda döndürmüştüm seni Eskişehir yolunda,
Şimdi olduğu yerde kendine düşüp duran ben....

Sana aldığım terlik mavi bir pontifti
Biraz küçük gelmişti ayağına
Ama hiç sığmadın ki
ne sana aldığım terliğe ne de aşka.

Kırkıncı odanda bulduğun hazinendim ben senin
On sekizlik genç kız öpüşüyle sevdiğin.
Seviştikten sonra zıplamıştın ya
Sormamıştım neden diye?
Anlıyorum Aşktı seni çocuk yapan
O hep doğmadan kalan...
Ve gözlerindeki o masumiyet
Sabahın beşinde.

Biliyorum gidiyorsun artık,
her aşk bir Eskişehir yolu sessizliğinde
her ayrılış bir Eskişehir yolu düzlüğünde.
Ağladığım doğru değil
Sadece bu bulutsuz yaz gecesinde
Yağmur yağıyor Eskişehir yolu hüznüne
Biliyor musun?
Bir fotoğrafımız hiç olmadı seninle birlikte
Ama ne zaman görmek istesem seni
Gözümü kapatıp
sessizce öpüyorum elimi…

İçimdeki bu grilik ne?
Yastıkta kalan tek siyah saçın
Bir mineli kutunun içinde
Peki şimdi sen nerede
ben nerede?

Mehmet Emin Arı

<#><#><#><#><#><#><#>

PASOLİNİ'NİN KÜLLERİ

Akşam ölüme verdi elini
Pasolini
Bir hayat nasıl yaşanır
Neye göredir ilkeleri
Kim yakalamış duyuların birliğini
Akşam ölüme verdi elini
Pasolini
Bir masalın hayatında
Bir hayatın masalı gibi bitti
Homoseksüel monarşi
Hapiste yalnız tarihe güvenir kişi
Gramsci
Duvarların ömre hükmettiği yerde
Hayatın yeniden üretilişi
Görünmez eli
Alınmaz nesnesi
Özgürlük boyutunda zorunlukların
Ne karşıtlıkları var şu İtalya'nın

Bir denklemde iki parametre
Biri Pasolini öbürü Gramsci
Hapishane Defterleri'nde Gramsci'nin külleri
Akşam ölüme verdi elini
Öldü Pasolini
Kaçak bir serf gibiydi ölüm
Feodal loncasında karanlığın
Varolmak ne kadar zordu
Nesnesinde İtalya'nın

Ahmet Güntan

Yukarı

Biraz Gülümseyin

UZUN BACAKLI PİLİÇ

Adam bara gitmiş tam arkasında bir devekuşu..
- "Bir bira..!" demiş adam..
- "Ben de..!" demiş devekuşu.
Barmen servisi yapmış..
- "Hesap üç dolar kırkiki!" demiş..
Adam elini cebine sokmus bir avuç para çıkarıp bara koymuş. Saymış barmen.. Kuruşu kuruşuna 3 dolar 42!..

Ertesi gün
- "Viski!" demiş adam.
- "Ben de!" demiş, devekuşu.
- "Yedi dolar ondört!" demiş Barmen..
Yine elini cebine atmış adam.. Pat!. Çıkartmış parayı. Tami tamına 7 dolar 14.. Günlerce devam etmiş bara gelişler.. İçki.. Aynısı devekuşuna.. Aynen cepten para..
Merak etmiş barmen sonunda..
- "Kuzum nedir bunlar.. Parayı saymadan tamı tamına çıkarıyorsun cebinden.."
- "Ben sihirli bir lamba buldum" demiş adam..
- "Ne alırsam.. Bir bardak su veya bir Rolls Royce cebimde kuruşu kuruşuna parasını buluyorum..!"
- "Peki.. Peki bu devekuşu?" diye sormuş Barmen..
- "Haa o mu?!" demiş adam.. "Bir de benimle aynı zevkleri paylaşan uzun bacaklı bir piliç dilemiştim..!"

<#><#><#><#><#><#><#>

Tuvalet kağıdı bitmiş de onun için kalkmış masasından zavallı!?...

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.duslenim.com/duslenimler/yazi_ne_varsa_gordum.htm
...Görecek ne varsa gördüm, ağaçları gördüm Söğüt yapraklarını gördüm, rüzgarda dans eden Bir arkadaş gördüm, arkadaşı tarafından öldürülen Ve yaşamlar gördüm, harcanmadan bitiveren Ne olduğumu gördüm - ne olacağımı biliyorum Ne varsa gördüm - görecek bir şey kalmadı!.. Dancer in the dark - Sjön / Björk.

http://www.sorf.net/icerik/askbuyusu.html
İşte size büyülü sözler "Götürüyorum bu fincanı dudaklarıma, Yudum yudum içiyorum onu, yavaşça, Gül, çay, karaman kimyonu, ve rezene, benim için tutun aşkı vermeyin kimseye". Tabiki sadece büyülü sözler yeterli değil. İlk önce büyülü ortamı hazırlamanız gerekiyor. Büyü meraklılarına önerebileceğim ilginç bir site.

http://www.akmtele.com/teknik/convert/convert.asp
Özellikle mühendislik hesaplarında kullanılan birimlerin birbirine dönüşümü için kullanabileceğiniz ve hatta isterseniz bilgisayarınıza da indirebileceğiniz güzel bir programcık. Uzunluk, alan, hacim, hız, basınç, güç ve enerji - iş uygulamalarında işinize yarayacak hoş bir kaynak.

http://www.tdk.gov.tr/ham008.html
...Gelelim bizim türetmelerimize. Arapça darp kelimesine hane'yi getirip darphane; Farsça kökenli çamaşır kelimesine hane'yi ekleyip çamaşırhane; Fransızca kökenli telgraf, konsolos kelimelerine hane'yi katıp telgrafhane, konsoloshane yapmışız. Türkçe kökenli kelimelere hane sözünün eklendiği örnekler ise pek çok: yağhane, balıkhane, basmahane, boyahane vb. Yunanca kelimelere bile hane'yi getirip kelime türetmişiz. Kiremithane, marangozhane, piskoposhane vb... Doğru yazalım doğru konuşalım.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

PopMan v1.1 [609k] W98/2k/XP FREE
http://www.ch-software.de/popman/download/PopMan.exe
Hoş bir email kontrol edicisi daha. Dilediğiniz kadar hesabı içine set ediyorsunuz. Gelen mesajlarınızı sırasıyla görüyor, dilediklerinizi siliyor, gerisini normal email programınıza alıyorsunuz. Değişik hesaplar için değişik renkler kullanarak karışmayıda önlemeniz mümkün. Yeni mesaj geldiğinde size sesli yada yanıp sönerek sinyal veriyor.

Yukarı